

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8049/2023
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 3726/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 3726/22 од 12.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 3726/22 од 12.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 160/21 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада предлагачу за експроприсано земљиште, парцелу .. у површини од 0.05,35 ха КО ..., за њен сувласнички удео од $\frac{3}{6}$ делова у износу од 160.500,00 динара, које земљиште је експроприсано решењем Одељења за привреду и имовинскоправне послове Општине Лајковац број 465-329/2020-04 од 21.12.2021. године од ранијег власника ББ из ..., а право на новчану накнаду за експроприсано земљиште у управном поступку утврђено у корист предлагача са уделом од $\frac{3}{6}$ делова. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за експроприсано земљиште - означену парцелу, плати предлагачу износ од 160.500,00 динара са законском затезном каматом од 22.09.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да накнади предлагачу трошкове ванпарничног поступка у износу од 76.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 3726/22 од 12.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Убу Р1 160/21 од 22.09.2022. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Предлагач је дала одговор на ревизију и предложила да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована, а противник предлагача обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако тим или другим законом није друкчије одређено. Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој правној ствари одлучено је о накнади за експроприсано земљиште. Висина одређене накнаде је очигледно нижа од вредности која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, због чега је ревизија противника предлагача недозвољена.

Противник предлагача предлаже да се о његовој ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП. Наведеном одредбом која се, на основу члана 420. став 6. тог закона, сходно примењује и у поступку поводом ревизије против решења којим се поступак правноснажно окончава а на основу члана 30. став 2. ЗВП и у ванпарничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Потребу да се одлучује о посебној ревизији противник предлагача види у правном питању третмана експроприсаног земљишта приликом одређивања накнаде.

По оцени Врховног суда, ово правно питање не завређује да се у овој правној ствари дозволи одлучивање о посебној ревизији. Одредбе материјалног права које се примењују у овом случају су јасне и не захтевају ново тумачење.

Према одредби члана 42. став 1. Закона о експропријацији, накнада у новцу одређује се и за пољопривредно и за грађевинско земљиште, у складу са његовим стварним статусом и без обзира на извршени упис земљишта у катастру непокретности. Појам грађевинског земљишта одређен је Законом о планирању и изградњи („Службени гласник Републике Србије“ број 72/09 са каснијим изменама и допунама). Одредбом члана 82. тог закона прописано је да је грађевинско земљиште оно земљиште које је одређено законом или планским документом за изградњу и коришћење објеката, као и земљиште на којем су изграђени објекти у складу са законом. Истим законом прописано је да ступањем на снагу планског документа којим

је промењена намена земљишта у грађевинско земљиште, његови власници стичу права и обавезе прописане тим законом и подзаконским актима донетим на основу закона, без обзира на чињеницу што орган надлежан за упис непокретности и права на њима није спровео промену у јавној књизи о евиденцији непокретности и права (члан 83. став 2), као и да од дана ступања на снагу планског документа којим је извршена промена намене пољопривредног у грађевинско земљиште, власник таквог земљишта остварује сва права власника на грађевинском земљишту, у складу са тим законом (члан 88. став 9).

У конкретном случају. експроприсано земљиште обухваћено је Просторним планом подручја посебне намене државног пута 1б реда бр. 27 Лозница - Ваљево - Лазаревац, деоница Иверак - Лајковац (веза са аутопутем Е763 Београд - Јужни Јадран, деоница Београд - Пожега) од 15.01.2020. године. Просторни план донет је и ступио је на снагу пре доношења решења о експропријацији предметне парцеле, која је на тај начин променила намену из пољопривредног у грађевинско земљиште, иако та промена није спроведена у катастру непокретности. Због тога предлагач има право на накнаду у висини цене експроприсаног земљишта као грађевинског земљишта, што је у складу са чланом 42. став 1. Закона о експропријацији и чланом 58. став 2. Устава Републике Србије којим је прописано да право својине може бити одузето само у јавном интересу и уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. У овом случају висина накнаде одређена је по ценама које је дала и Пореска управа за сво грађевинско земљиште на територији КО ... .

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом, а на основу чланова 410. став 2. тачка 5. и 413 истог закона, у вези са чланом 30. став 2. ЗВП као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев предлагача за њихову накнаду одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић